

восвещеници възстанаха противъ Исуса? При това, вие казвате, че въ свѣта има единъ великъ Божественъ законъ, че Господъ царува навсѣкждѣ. Ако Господъ е великъ и царува навсѣкждѣ, какъ тъй допуска да ставатъ въ Неговото царство такива аномалности? Така щѣхъ да разсждавамъ, ако защитавахъ една материалистическа теория. Азъ щѣхъ ди извадя съвсѣмъ друго заключение, щѣхъ да кажа, че нѣма Господъ въ свѣта, че нѣма Божий Промисълъ, че това е празна работа, че онова е празна работа и т. н. Всичко е празна работа, а кое е пълна работа? Кое е най-реалното? — Да се наядешъ. Хубаво, туй за което хората казватъ, че е най-реалното, трѣбва да го пълнишъ по три пѣти на день, и все пакъ се изпразва, изтича. Значи, човѣкъ е една пукната стомна, която постоянно се пълни и изпразва. Най-послѣ, тази стомна се съвършено изпразва и я нѣма никаква по свѣта. Тогава записватъ името ѝ и казватъ: този човѣкъ бѣше единъ виденъ поетъ, единъ виденъ философъ! Да, той бѣше една пукната стомна. И какво остави на свѣта? — Нѣкакви тъмни странички. Той възпѣлъ нѣкаква пукната стомна, нѣкоя мѣтна рѣка, нѣкой мѣтенъ изворъ и т. н. И всички тия възпѣти рѣки, извори и дървета, въ заключение прѣсѣхvatъ и изсѣхнатъ. Най-добритѣ хора отъ васъ, даже и тия, които минавате за светии, не сте толкова добри. Нѣкои ви гледатъ весели, минавате за ангели, но това е само доброта ви страна. Не сте отъ много добритѣ. Вие мязате на онази мома годеница, отъ която годеникътъ се хвалилъ, че била кротка, благородна, въздържана и възпитана. Единъ день той завежда при